

## 5. Kui külm wottab Liikmed ärra:

Ränge külm woib kül pea sinno Niäggo kät ehk Jalga ärrawotta. Kui sa sedda tuined, siis ärra minne mitte warsti Tulle, ehk soja Ahjo jure liggi, muido so wigga saab raske- maks: so käsfi, Jalga, ehk Minna woib kog- gone fantiks jada. Te siis need Liikmed mis külm ärrawottis järrestikko sojaks, mitte üh- he hobiaa; wotta Lummi ning pea sedda ni kaua selle ärrawoetud kohha peäle, seänni kui sa temmaga jälle hakkad tundma — te sedda tihti ning kaua, et keik külm wälja lähhab: ehk pista sedda mis külm ärrawottis oige külma Wee sisse: se külm Weesi tommab sedda kül- ma jälle wälja. — Monni on jo sandiks ja jallotumaks jännud, kes ei olle selle Nou jär- vele teinud. — Panne ka selle ärrawoetudkoh- ha peäle ühhe Salwi kedda sa nenda teed:

Dsta

Dsta Apteli peält üks Nael rohhelist Seepi ehk, kui sa sedda ei woi sada, siis agga omma Sepi, üks Nael, walla selle peäs- le üks Toop Pima, keta sedda Salwiks, ag- ga liguta allati ni kaua kui sa ketad. Woia selle Salwiga liinane Kie, ning panne sedda tihti selle kohha peäle mis külm on ärrawot- nud. Sinna woid ka need weiked walged Naered druda ja peäle paäna. Agga kui külm on wägga kangeste ärrawotnud so kät ehk Jalga, ning sinna ep olle sedda mitte Lumme- ga, ehk külma Weega drunud, siis ta saab mustaks, paistetab alles, ning on waewalt parrandada. Monnikord ei paisteta temma mitte alles, waid wallutab agga kui Jlm ennast heidab, nisuggust woia Terpentin, Ölliga saggedaeste. —

Kes ennast tahhab hoida et külm temma Liikmed ei woiks ärrawotta, se woidko neid sojal- raswa- nina Ölliga. —

(Teine Jäggo tullawat Aastal.)